

LOVLIG TILBAGEKALDELSE AF TILLADELSE TIL STADEPLADS

En kommunes tilbagekaldelse på tilladelse til en stadeplads var lovlig blandt andet fordi indehaveren ikke havde udnyttet denne eller betalt en opkrævet afgift. Endvidere havde indehaveren fået en længere periode til at rette sig efter rykkere fra kommunen.

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 25. oktober 2010 over kommunens tilbagekaldelse af 12. oktober 2010 af tilladelse til stadeplads på N S.

Du skriver blandt andet, at

- du ikke ønsker at modtage et tilbud fra kommunen om at opstille et stade på en anden adresse
- du ikke kan betale stadeafgiften og, at
- retten til stadepladsen midlertidigt kan tildeles en anden.

Vores afgørelse

Kommunens tilbagekaldelse af tilladelsen af 12. oktober 2010 til stadeplads ved N S er lovlig.

Baggrund

Det fremgår af sagen, at kommunen meddelte dig en tilladelse til en stadeplads ved N S den 14. august 2009.

Kommunen tilbagekaldte første gang tilladelsen i februar 2010 på grund af manglende betaling af stadeafgift.

Kommunen genoptog behandlingen af din sag og meddelte dig den 26. februar 2010, at den oprindelige tilladelse fortsat var gældende. Samtidig oplyste kommunen dig, at tilladelsen var afhængig af, at forfaldne fakturaer blev betalt, at kommunen blev kontaktet ved længerevarende sygdom, og at vilkårene i stadereglerne blev overholdt.

Kommunen har i perioden fra marts til september 2010 konstateret, at du ikke benyttede pladsen, og at der i en periode ikke blev betalt stadeafgift.

På den baggrund tilbagekaldte kommunen tilladelsen den 12. oktober 2010 til stadepladsen.

Hvad kan vi tage stilling til

Vi kan som klagemyndighed alene tage stilling til kommunens afgørelser truffet efter vejlovgivning, her vejloven¹ og vi kan kun tage stilling til retlige spørgsmål. Det fremgår af lovens § 4, stk. 1.

Det betyder, at vi kan tage stilling til, om afgørelserne er lovlige, men ikke til kommunens skøn og vurderinger inden for lovens rammer, og dermed heller ikke til, om kommunens tilbagekaldelse af en tilladelse til f.eks. en stadeplads er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi tager endvidere stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven², i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vejlovens bestemmelser

Det kræver kommunens tilladelse at anbringe materiel, materialer, løseregenstande og lignende på kommuneveje. Det følger af vejlovens § 102, stk. 1.

Om tilbagekaldelse af en forvaltningsretlig afgørelse

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Når en myndighed vil tilbagekalde eller ændre sin egen gyldige afgørelse, er der tale om tilbagekaldelse af en forvaltningsakt.

Tilbagekaldelse kan ske på grundlag af de almindelige forvaltningsretlige regler³.

Det fremgår af den forvaltningsretlige teori, at der er tre forskellige forhold, som skal indgå ved vurderingen af, om tilbagekaldelse lovligt kan ske.

For det første skal myndighedens konkrete årsag til at tilbagekalde en afgørelse indgå i vurderingen. Saglige hensyn ved denne vurdering kan være en tilsidesættelse af vilkår, der er meddelt i forbindelse med tilladelsen.

For det andet skal det indgå i vurderingen, hvorvidt virkningerne af tilbagekaldelsen er til ugunst for parten eller parterne. Her skal myndigheden blandt andet foretage en proportionalitetsvurdering af indgrebets intensitet, de hensyn der ønskes varetaget ved tilbagekaldelsen samt hensynet til den part, som er begunstiget ved den oprindelige afgørelse, herunder om vedkommende allerede har indrettet sig efter denne afgørelse. Det kan også indgå i vurderingen, hvorvidt parten får en rimelig frist før tilbagekaldelsen, til at indrette sig på de nye forhold samt om parten bliver økonomisk kompenseret for eventuelle tab ved tilbagekaldelsen.

Det tredje forhold, der skal indgå i vurderingen, er afgørelsens karakter i øvrigt, herunder om der er tale om en skønsmæssig eller lovbunden afgørelse.

Tilbagekaldelse af forvaltningsretlige afgørelser kan således kun ske helt undtagelsesvist.

Vores vurdering af sagen

Kommunens tilladelse af 14. august 2009 er en begunstigende forvaltningsakt.

Begunstigende forvaltningsakter kan som nævnt ovenfor kun tilbagekaldes eller ændres helt undtagelsesvist, f.eks. ved overtrædelse af vilkår for tilladelsen eller på grund af en oprindelig mangel.

Vi forstår kommunens brev af 26. februar 2010 således, at der er tale om bekræftelse på, at tilladelsen af 14. august 2010 fortsat er gældende, og at kommunen i den forbindelse oplyser dig om forhold i stadereglerne, som kommunen lægger særlig vægt på.

Om udnyttelsen af tilladelsen

Det fremgår af sagen, at kommunen flere gange siden den blev opmærksom på, at stadepladsen ikke blev udnyttet forsøgte at få en ordning med dig.

S N, som du deler staden med, har til kommunen oplyst, at han af helbredsmæssige årsager ikke kan overtage dine tider (ulige uger), og at staden derfor har ligget ubenyttet hen, når du skulle have været på staden.

Kommunen oplyste i udtalelse af 29. november 2010 til os, at indehaverne af stadetilladelser skal udnytte disse til gavn for bylivet, og at det er vigtigt, at pladserne ikke står tomme.

Inden kommunen sendte afgørelsen om tilbagekaldelsen af tilladelsen, forsøgte kommunen at kontakte dig flere gange for at finde en løsning om udnyttelsen.

Endvidere har kommunen tilbudt dig en anden placering af dit stade under forudsætning af, at vilkårene i tilladelsen blev overholdt.

En midlertidig tildeling af stadepladsen til en anden, således som du har foreslået, er ifølge kommunen ikke muligt, idet den ønsker en vedvarende udnyttelse af stadepladserne i byen. Kommunen vil også varetage hensynet til andre ansøgere. Disse skal ikke være afhængige af faste stadeholders sygdomsforløb.

Kommunen ønsker ikke at administrere en række særordninger for tilladelser til stadepladser af midlertidig karakter.

³ Se Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., *Forvaltningsret*, 2. udgave, s. 942

Vi forstår sagen således, at kommunen ønsker, at stadepladserne i byen skal bidrage til at skabe liv i byen på pladser med folkeligt liv. Dette kræver, at stadeindehaverne vedvarende udnytter deres tilladelse.

Kommunen har været opmærksom på dine særlige forhold, idet kommunen har tilbudt dig en stadeplads på en anden adresse, hvor et eventuelt fravær ikke har samme betydning som ved en stadeplads ved N S.

Endelig forstår vi kommunen således, at det ikke er i overensstemmelse med almindeligt lighedssynspunkt, hvis den meddelte en midlertidig tilladelse til ansøger, og modtageren ikke kan vide sig sikker på en længerevarende udnyttelse.

På baggrund af ovenstående mener vi, at kommunen har foretaget en vurdering af proportionaliteten i at tilbagekalde din tilladelse.

Vi mener ikke, at kommunen har varetaget usaglige hensyn ved tilbagekaldelsen.

Vi kan som nævnt ovenfor ikke tage stilling til kommunens skøn.

Om betalingskrav

Det er kommunen, der vurderer, om der konkret skal gives tilladelse efter vejlovens § 102, stk. 1, og om der i den forbindelse stilles for tilladelsen.

Bestemmelsen indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at opkræve betaling for særråden over arealet.

Vilkår om betaling for udnyttelse af vejarealet skal stilles senest samtidig med, at tilladelsen bliver meddelt.

Bestemmelsen må ses som et udslag af kommunens (vejbestyrelsens) ejendomsret over vejarealet, og skal sikre, at vejarealer ikke uden særlig tilladelse anvendes til andet end vejformål.

Det fremgår af kommunens udtalelse af 29. november 2010, at betalingen for den særlige råden i forbindelse med tilladelsen til et stade er at betragte som et erhvervslejemaal, og at kommunen betragter manglende betaling som en væsentlig misligholdelse.

Det fremgår af sagen, at stadeafgiften, som du er pålagt ikke er blevet betalt, hvilket førte til, at kommunen sendte en rykker skrivelse til dig i oktober 2010.

Det er vores opfattelse, at opkrævning af betaling for særråden over offentlige vejarealer har den nødvendige hjemmel i kommunens dispositionsret over vejarealerne.

Samlet vurdering

Vi mener samlet set, at kommunen har forsøgt at opnå en løsning med dig om udnyttelsen af stadepladsen, selv om du har været længerevarende syg.

Henset til den lange periode, fra marts til opsigelsen i oktober 2010, mener vi at kommunen har givet dig mulighed for at indrette dig på den ændring som en tilbagekaldelse af tilladelsen betyder, herunder muligheden for at indgå en aftale om en anden stadeplads.

Endelig mener vi ikke, at der er grundlag for at kritisere, at kommunen opsiger stadeaftalen på grund af manglende betaling for stadepladsen.

Konklusion

Kommunens tilbagekaldelse af tilladelsen af 12. oktober 2010 til stadeplads ved N S er lovlig.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Frist for at indbringe sagen for domstolene

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6, 2. pkt.

